ι· υ· λάγον δὲ ταῦτα προβι
κηκά· διόη προτάσσον τοῦ ι ἢ
υ· ἥλον· ἀν ταῖς δισθόγγοις· οἷον·
αι· αυ· ει· ευ· οι ἢ ἀν ταῖς λοι
παῖς ὁμοίως· ἢ ὑπὸ τὰ κηκὰ λάγον
ὅη ὑπὸ τάσσον τῶν ἄλλων φωνηάν
των· ἀν ταῖς δισθόγγοις· ἢ τὸ υ
δὲ ἀν ἰότα προβικηκὸν γίνα τοῦ
ἰῶτα· ὡς ἀν τῷ μυῖα· ἀρπυῖα·
υἱός· ἢ ἀν τοῖς ὁμοίοις· ἢ χρὴ ἀ
δέναι, ὅη πάντων τῶν φωνηάντων,
τὸ ι ἐστὶν ἀσθενέστερον· διὸ ἢ πάν
τωτα αὐρίς καὶ ὑπὸ τὰ κηκὸν ἀν ταῖς
δισθόγγοις συλλαβαῖς· ἢ οὐ μόνον
ἀκτοῦτον δήκνυ ἢ ἀσθένεια τοῦ
ἰῶτα· ἀλλὰ ἢ ἀκτοῦ πολλάκις
αὐτὸ ἀνακφώνητον μένειν· οἷον·
τῷ καλῷ· τῷ αὐῷ· τῷ θωμᾷ·
ἢ ἀν τοῖς ὁμοίοις· ὅπερ, τοῖς ἄ
λλοις φωνήσασιν, οὐ παρέπει·

+ ου· ἢ κυ· πολλάκις δὲ ἢ τὸν
προβίσσει· οἷον, μυῖα; ἀρπυῖα· ἢ υἱός·
ἢ ἀν ταῖς λοι

πρὶ τοῦ ἰῶτα· ὅη ἀσθενέ
στερον ἐστὶ πάντων τῶν φω
νηάντων·